

område, som findes bedst egnet til at fremme forudsætningerne for økonomisk vækst.

Der har i udvalget været fremsat forslag om, at beløbsrammen for de i den foreslåede nye § 11 omhandlede investeringstilskud, på samme måde som det er tilfældet med hensyn til garantier, lån og tilskud i øvrigt i henhold til egnsudviklingsloven, fastsættes på de årlige bevillingslove i stedet for som nu foreslået i selve egnsudviklingsloven.

Handelsministeren har ikke kunnet tilslutte sig dette forslag, idet ministeren finder det af betydning, at beløbsrammen indtil videre lovfæstes i egnsudviklingsloven, hvorved der skabes større klarhed med hensyn til det disponible beløb. Ministeren har i denne forbindelse fremhævet, at der er tale om en afgørende nydannelse i egnsudviklingspolitikken, ved hvis administration indhentelse af erfaring vil være væsentlig — ikke mindst med hensyn til sortering og vurdering af indkomne projekter. Flertallet kan tilslutte sig handelsministerens synspunkter.

Man har endvidere diskuteret problemerne omkring den manglende eller stagnerende erhvervsmæssige udvikling i visse af vore øsamfund og erkender, at de høje elpriser og transportomkostninger ofte kan forhindre en erhvervsmæssig vækst. Egnsudviklingsloven giver imidlertid ingen hjemmel for at afhjælpe disse forhold, og flertallet henstiller derfor, at de nævnte problemer behandles i det af regeringen nedsatte udvalg.

Et *mindretal i udvalget* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer) stillede derimod ændringsforslag og gav i betænkningen en redegørelse for sine synspunkter, hvori det ligeledes fremhæves, at handelsministeren i henhold til egnsudviklingslovens § 5, stk. 1, efter indstilling fra egnsudviklingsrådet fastsætter, i hvilke egne af landet lovens bistandsordninger kan finde anvendelse.

Mindretallet er enig i, at der må finde en særlig afgrænsning sted af de områder, inden for hvilke de ved lovændringen nu foreslåede støtteforanstaltninger skal finde anvendelse. Efter at handelsministeren skriftligt over for udvalget har oplyst, at egnsudviklingsrådet *ikke* på linje med hidtidig praksis i henhold til lovens § 5, stk. 1, er blevet anmodet om at afgive udtalelse inden lovens forelæggelse om, hvilke områder der i henhold til den nye § 11 bør betragtes som „særlig vanskeligt stillede egne“, men at disse egne, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, alene er udpeget af regeringen, har mindretallet måttet foretage sin selvstændige bedømmelse og stiller på denne baggrund ændringsforslag. Ved dette ændringsforslag medtages bl. a. Maribo amt straks ved lovens ikrafttrædelse blandt særlig vanskeligt stillede egne.

Mindretallet understreger nødvendigheden af nu at åbne mulighed for gennem egnsudviklingsloven i ganske særlige tilfælde at give adgang til fremme af den erhvervsmæssige udvikling i øsamfund